ZLATÉ ÚDOLÍ.

—ROMAN—

o životě v pustinách a stépí amerických od George Ferryho.

Pokračování.

Zde spatřil Estevan ku svému překvapení mrtvolu zdechlého koně za křovím aleovým. Cuchillo se přiblížil, a oba spatřili, že kůň pádem svým rozmačkal svému pánu kaučukový měch na vodu. Z této okolnosti soudil Cuchillo, že jezdec, jemuž zdechlé zvíře náleželo, nemůže býti dalako, poněvadž v těchto stepích bez dobrého koně a bez vody nemožno cestovati, a že tudíž stihl cestujícího týž osud, jako jeho koně. A vskutku neklamala ho v této věci zkušenost; v písku bylo znáti stopy muže, patrný to důkaz, že cestující pustil se dále pěšky. Stopa byla čtna dále, tím znatelnější až dojeli k místu, kde cestující nepohnutě ležel na zemi. Široký slaměný klobouk pokrýval jeho tvář, oděv jeho byl nuzný a potrhaný. Don Estevan dal mu sejmouti klobouk, ale bylo již tak šero, že obličej nemohl rozeznati I nařídil Cuchilovi, by u neznámého setrval a o něj péči měl. Ač nerad vyhověl Cuchillo danému rozkazu, slezl s koně a pozoroval neznámého jeli dosud živ. Než, kterak užasl, když v umírajícím poznal Tiburcia, schovance Marca Arellanosa, kterýž nepadl za oběť Indianům, nýbrž rukou svého soudruha zahynul.

Vrah Cuchillo pojal ďábelskou myšlénku. Pomyslil si, že Arellanos snad řekl tajemství o zlatém údolí svému schovanci, a ten že by nyní chtěl z toho těžiti. Tomu chtěl sobecký lupič zabrániti novou vraždou. Když se přesvědčil, že posud slabě dýše, vytáhl nůž a mířil mu k srdci. Ale náhle se zarazil; sobectví vnuknulo mu jinou myšlénku. Znal mladíkovou odvážlivost a obratnost, i chtěl těchto vlastností užíti ku svému prospěchu. Otevřel Tiburciova ústa a nalil mu do nich něco vody ze svého měchu. Když to byl několikráte učinil, vzpamatoval se Tiburcio a počal na otázky svého ochrance odpovídati. Cuchillo se nyní dověděl, že také mladíkova pěstounka umřela, a on že se vydal na cestu, aniž byl dříve svého koně napojil. Kůň sklesl mrtev k zemi a zničil i Tiberciův měch na vodu.

Cuchilo tušil dobře, že Tiburcio o tajemství zlatého údolí ví. Pěstounka byla mu na smrtelném loži všecko svěřila a mimo to mu uložila, aby vraha pěstounova vypátral a k zodpovídání pohnal. Ačkoli Cuchillo použil veskeré své lstivosti, aby od Tiburcia vypátral, jeli podezření jeho pravdivé, nemohl se přec od něho ničeho dověděti, co by jeho záměrům bylo prospívalo: ba spíše vzbudil svými tajemnými otázkami v duši mladíkově temné podezření že snad je sám vrahem jeho pěstouna, poněvadž tvrdí, že zavražděného dobře znal.

Za hovoru zaslechli oba řvaní lva, jehož se Cuchilův kůň velmi lekal. Zároveň ozvalo se pronikavé vytí.

"Toť lev a jaguar! Rvou se o vašeho koně, milý Tiburcio," pravil Cuchillo; "sedněte za mne na mého koně, je svrchovaný čas, abychom odklusali."

A vskutku byl nejvyšší čas že odjeli, neboť blíž a blíže a hlasitěji rázléhalo se za nimi řvaní šelem.

Náhle zahučela za nimi střelna rána, a řvaní dravé zvěře utichlo. Oba jezdcové brali se nočním tichem rychle dále, a Tiburcio teprve nyní se dověděl, že nenadálý jeho společník spěchá za svými soudruhy, s nimiž hodlá tuto noc u nejbližšího nápojiště stráviti a příštího dne pojede přes Haciendu del Venado do Tubaku. Tato hacienda byla cílem i cesty Tiburciovy; chtěl majetníkovi této rozsáhlé usedlosti nabídnouti své služby jako honák anebo pasák, poněvadž po smrti svých pěstounů zcela schudl a opuštěn byl. Ale když byl záměr svůj projevil Cuchillovi, radil mu tento, aby se připojil k výpravě Estevanově. Toto nabídnutí vzbudilo v duši Tiburciově nové podezření na Cuchilla; i přemítal na mysli, kam asi tato výprava jest namířena? Podezření jeho potvrzeno bylo i jinou okolností; Cuchillovu koni, na němž oba seděli, posmekávala se často noha, a Tiburcio věděl, že měl kůň jeho pěstouna tutéž chybu. Ale nemohl se od svého průvodce dověděti ničeho, co by jeho podezření bylo vedlo na jinou stopu. Jedouce dále, přiklusali až k nápojišti.

Nápojiště bylo ve přívětivém údolí, v němž na kolik mil cesty kolkolem bylo hojně vody. Pocestní a lovci zastavovali se velmi rádi na tomto místě. Aby se tam neodvážila dravá zvěř, udělali veliký oheň, kolkolem něhož se uložili sluhové Estevanovy a připravovali večeři. Don Estevan měl svůj stan blíže ohně a pozoroval bystře příchozího Tiburcia a potom zdvořile jej uvítal.

Cuchilio dal potají Estevanovi zprávu, že Tiburcio je syn gambusina Marca Arellanosa. Také mu svěřil svou obavu, že snad tento mladík ví o tajemství svého zemřelého pěstouna a že by jim tudíž mohl býti nebezpečným. A proto don Estevan měl větší pozornost na mladíka. Hovoříce spolu potají, přiblížili se oba k lesu, v němž ozvalo se náhle řvaní šelem, což přimělo rozmlouvající muže, aby se rychle vrátili k ohni. Strašné řvaní blížilo se víc a více; poplašení koně sbíhali se bázlivě k ohni a sluhové přikládali pilně na hranici, aby plamen tím výše šlehal a zvěř dravou zaplašil. Tu ozvalo se podobné řvaní trochu dále, a podobalo se, jakoby se blížili dva tygrové k nápojišti by uhasili u něho žízeň Don Estevan přikázal sluhům, aby byli pohotově k zápasu s nebezpečnými nepřátely; sám očekával šelem s karabinou dvěma ranami nabitou a postavil se beze strachu u vchodu do svého stanu. Již viděli někteří, kterak oči šelem houštinou jiskří, a v tu chvíli vmísil se ve řvaní tygrů strašný křik šakala, a potom ozvalo se v houští volání:

"Hola, hej, vy tam u ohně, slyšte! Nebojte se a přestaňte s ohněm!"

Všickni podivili se tomuto nenadálému volání hlasu neznámého; z houští vystoupil lovec obrovské postavy, dlouhou a těžkou puškou ozbrojený. Lovec kráčel přímo k nim.

"Aby vás ďábel i s vaším ohněm," pravil příchozí hlasem drsnatým a le dobrosrdečným. "Již po dvě hodiny plašíte mi dva krásné tygry, jakýchž v této pustině pořídku bývá Doufám, že mně k vůli oněň uhasíte."

"Oheň máme uhasiti?" tázali se sluhové, neboť nevěděli, jak by se zachovali i svému pánu i cizinci.

"Nu, snad se nebojíte dvou ubohých tygrů?" zasmál se lovec.

"Kdo pak jste?" tázal se don Estevan.

"Lovec jsem, jak vidíte."

"Jaký lovec?"

"Lovím se svým kamarádem vydry a bobry a střílím vlky, tygry a Indiany, jak se kde nahodí. Tu nedaleko zastihli jsme dnes lva a dva tygry, kteří se prali o zdechlého koně...."

"Kůň byl můj!" vskočil mu do řeči Tiburcio.

"Váš? Ubožáku!" pravil lovec neohrabaně, ale srdečně. "Těší mne, že jste zde, neboť jsem měl za to, že jest už dojista nebožtíkem, komu kůň náležel. Lva jsme šťastně skolili a oba tygry pronásledovali jsme až sem kde jim překážíte, že se nemohou napiti. Chcete li, abychom vás těch nebezpečných příchozích zbavili, shaste oheň."

Upřímná slova neznámého lovce byla tak přesvědčující, že don Estevan bez dalšího rozmyšlení podrobil se vůli lovcově. Lovec nápodobil potom křik šakala, a hlas jeho přivolal i druhého lovce. I ten byl postavy hřmotné, ale stoje vedle soudruha, vyhlížel proti němu jako trpaslík. Řvaní tygrův, jež po uhasení ohně znova blíže se ozývalo, přimělo lovce k činnosti. Oba zmizeli v rokytí u blízkého potoka. Jsouce v jistém úkrytu, poklekli na jedno koleno a opřeli se o záda. S ručnicí v rukou a s dlouhým nožem mezi zuby očekávali bez pohnutí příchodu obou tygrův.

Za malou chvíli potom spatřili pocestní, jak se vyřítila z lesa obě strašná zvířata, před jichž zjevem i nejmužnější mysl žasne. Jako čtvero žhoucích výhní blýskaly se oči tygrův, kteří stromovím rychle k vodě pádili.

Lovci slyšeli, jak lítá zvířata vztekem funí, že cítí na blízku lidí. Nepohnuté jako sochy čekali lovci na hrozný zápas, v němžto měli buďto zvítěziti, aneb divokými zvířaty roztrháni býti.

V tom padla rána, a po ní ozval se řev tygra se smrti zápasícího. Rána z karabiny zastihla šelmu právě ve skoku, kteráž otočila se a těžkým tělem padla na zemi. Druhý tygr hnal se vztekle tam, odkud vyšla rána; a v tu chvíli bylo slyšeti hlasy lidské a vytí hrozného zvířete jakoby byli lovci s lítým tygrem zápasili; tu padla druhá rána, a po ní následoval nejprve pronikavý řev, jenž tou měrou umdléval, jakou raněný tygr skonával. Svědkové hrozného výjevu neměli ani tolik srdnatosti, aby se byli přiblížili k místu zápasu. Obrovský lovec konečně sám šel jim vstříc a pravil:

"Vidíte, co zmohou dvě kentucké pušky a ostrý nůž v rukou obratných A okazoval na oba zabité tygry.

Druhý lovec vymýval si zatím u potoka ránu, již byl v zápasu s tygrem dostal.

"Nůž je přece vydatnější zbraň nežli drápy sebe ostřejší," pravil druhý lovec, ukazuje na jednoho z usmrcených tygrů, jehož břicho bylo nožem rozpáráno. "Což není na blízku žádné haciendy," tázal se dále, "kde bychom prodali krásné kůže se lva i s obou tygrův?"

"Vždyť jedeme také k haciendě del Venado," odpověděl jeden ze sluhů, kamž máme jenom několik hodin cesty. Tam dostanete kromě pěti piastrů za každou kůži ještě deset piastrův odměny."

"Co tomu říkáš brachu?" tázal se druhý lovec svého soudruha, "půjdeme tak daleko?"

"A proč bychom nešli? Pětadvacet piastrů je pěkný peníz. Jen až si tu trochu odpočineme, půjdeme. Mně se zdá, že tam budeme dřív než vy, nenejdeteli svých koní, kteří vám odběhli."

"Však my je dostaneme, jen buďte bez starosti," pravil sluha a rozdělal znova oheň. Don Estevan zavolal oba lovce a usedl s nimi blíž ohně. Také Tiburcio přisedl k nim. Don Estevan pilně jej pozoroval, mluvě pro sebe nesrozumitelna slova. Bylo patrno, že tvářnost mladíkova připomínala mu podobu někoho, jejž někdy znal, ale nerad naň vzpomínal. Avšak nedal na sobě znáti svého pohnutí.

Jinak působilo vzezření mladíkovo na lovce silnějšího a staršího. Jako bleskem omráčen zavřel pojednou oči, chvěl se, a bylo mu, jakoby se musel vrhnouti na mladíka. Než v tu chvíli vzpamatoval se; toliko jakés bolestné chvění vycházelo mu z očí, jež neodvratně upíral na Tiburcia.

I ve druhém lovci vzbudilo shledání s pocestnými city jindy netušené; mumlal nesrozumitelně a stáhl si čepici až k očím, jakoby chtěl svůj obličej před ostatními zakrýti.

Rozmluva týkala se zaměstnání a vlasti obou lovců, kteříž udávali Ameriku za svou vlasť. Don Estevan chtěl získati lovce k svým podnikům, však to se mu nepodařilo. Lovci milovali nade všecko volný život v lesinách a nechtěli opustiti ho za naději v peněžité prospěchy.

Bylo již pozdě v noci, když všichni na odpočinek se odebrali. Všickni bezo usnuli a spali, jen Tiburcio nespal a přemýšlel o svých nehodách, jež toho dne byl zažil nejvíce přemýšlel o podezření, kteréž měl na Cuchilla. Pomýšlel také, že by mohl se obohatiti, avšak uvykl již chudobě dávno a velice, aby jej byl zisk zlata mocně ovládal. Ostatně záleželo mu hlavně na tom, pravéli jeho podezření na člověka, jenž mu život zachránil, a zdali ubírá se tato výprava do toho údolí, o němž mu pěstounka dala zprávu. Co tak rozmýšlel, počaly se i jemu víčka zavírati k posilňujícímu spánku. Usnul a spal.

Na východě ještě nesvítalo, a výprava chystala se na další cestu. Tiburcio seděl s Cuchillem na koni. Oba lovci byli dřív odešli. Za nedlouho objevila se jezdcům v dáli hacienda del Venado a po několika hodinách byli jí na blízku, že mohli přehlédnouti celé její okolí.

Pěkný dvorec, z kamene vystavěný, sloužil netoliko k účelům hospodářským, nýbrž byl i pevností proti Indianům, kteří do těchto krajan vyjížděli na lov. Kolem dvorce rozkládala se úrodná pole a pěkné sady, v nichž pracovalo množství dělníkův usedlých ve blízké vesnici Tito dělníci činili zároveň za správy svého pána dostatečnou posádku malé pevnosti, kdykoli hrozilo nebezpečenství.

Pokračování.

IV.

Zákeřnické úklady.

Za nedlouho uviděli pocestní strašný zápas. Náhle zastavili se oba tygrové jak obaři po zvěři slídící a na ni čekající. Oba tygrové, jakoby se byli spolu dorozuměli, natahovali se a potom mrskali ohony; potom strašně řvouce dali se do skoku a mrštili se do výše na dvacet stop.

---

‡ Jedna vlasťovka neudělá léto, ale jedna dávka "One minute Cough Cure" přivodí ulehčení. Na prodej u Ed. Wehna.

Pop. platforma,

přijata a schválena na nár. sjezdu v St. Louis, Mo., odbývaném od 22. do 25. července '96.

Strana lidu shromážděná ve sjezdu národním znovu potvrzuje svou příchylnost k zásadám prohlášeným zakladately této republiky jakož i k základním principům spravedlivé vlády, jak prohlášeny byly ve platformě strany této v roce 1892 Shledáváme, že nepřistolnostní nynější a předcházející vlády zem při vedena byla v nesnáze ohrožující náš národní život, právě tak v prohlášení našich zásad před čtyřmi lety před pověděno bylo a že rozhodných a vlasteneckých činů podniknouti jest každého svrchovanou povinností. Shledáváme, že ačkoli máme li neodvislou politickou, naší peněžní a průmyslovou neodvislost musíme se bě teprvé vydobýti a sice obnovením ústavní svrchovanosti lidovlády ve všech úřadech tak nutné pro spravedlivé řízení obecných záležitostí, any všecky tyto funkce vlády naší v době nynější sníženy a podřízeny jsou ve služby korporací a monopolů.

Vliv Evropských penězoněmců na naše zákonodárstva byl mocnější nežli hlas amerického lidu. Výkonná moc a patronáže zneužívána byla k uplácení zákonodárců a k potlačení vůle lidu a tak peněžovláda posazena byla na trůn zbudovaný na rozvalinách pravé demokracie. Abychom znovu zbudovali vládu jak naši otcové v úmyslu měli, totiž na prospěch nynějšího i budoucích pokolení žádáme zřízení vhodné hospodárné finančyí soustavy, již bychom ssmy byli pány a úplně na evropských vlivech nezávislými a sice na základě následujících zásad, jež tuto prohlašujeme:

1. Žádáme národním peněz stálých i zdravých, vydávaných jedině vládou národní, jež by banky vydáváním svých papírových peněz zneváařiti prava neměly — tyto peníze aby alnocenným platebním prostředkem k vyrovnávání všech zákonitých závazků, dluhů veřejných i soukromých, jakož i spravedlivé rovnoprávné i dostatečné prostředkování k uvedení měny této mezi lid přímo vládou.

2. Žádáme svobodné a neobmezené ražení stříbra a zlata dle dosavadního zákonitého poměru 16 k 1 bez ohledu na schválení cizích národů.

3. Žádáme, aby objem měny v oběhu byl co nejrychleji zvýšován, až by vyhovoval veškerým požadavkům obchodu v zemi a abo ceny zboží a obnos mzdy byly na spravedlivém základě ustáleny.

4. Zavrhujeme prodej dluhopisů a zvýšování našeho národního dluhu pod úrokem, kterého vinna stala se nynější vláda bez všeliké potřeby a zákonitého oprávnění a žádáme, aby žádných úpisů vydáváno nebylo, leč po zvláštním nařízení kongresu.

5. Žádáme takové řízení zákonodárné, jež by zabránilo znehodnocení zákonitých peněz Spoj. Států uzavíráním všelikých soukromných smluv za účelem špekulačním.

6. Žádáme, aby vláda při splácení svých závazků vždy oprávněna byla užívati svého vlastního náhledu, jakými zákonitými penězy mají vypláceny býti dluhopisy a jiné pohledávky proti ní a odsuzujeme nynější jednání správy zemské, která postoupila své právo rozhodovati o tom věřitelům svým.

7. Žádáme postupnou daň z důchodů z toho ohledu, aby nahromaděný kapitál nesl spravedlivý podíl břemene všech daní; nedávné rozhodnutí vrchního soudu v příčině této daně důchodové považujeme za zůmyslné překroucený výklad ústavy a zasahování soudní moci ve právomocnost kongresu.

Žádáme zřízení poštovních spořitelen vládou k vůli jistému uložení úspor lidu, jakož i k snazšímu uvolnění všech peněžních obratů. Doprava železniční co prostředek výměny jsouc obecnou pro dobro obecné na základě úplně politicky nestranném, a sice v tom smyslu, aby každému bez rozdílu stejně spravedlivě slouženo bylo, tak aby tyranství a politická moc nyní obrovskými korporacemi železničními zneužívaná k úplnému zničení politických práv a občanské svobody amerického lidu byla odstraněna. Vyvlastnění drah dějž se v zásadě a v souhlase se zdravým názorem obecným a postupně. Dráhy postavené za obecné peníze na obecných pozemkách a mokyčem připsané Spoj. státům jako hlavnímu věřiteli buďtež ihned po promlčení zákonité lhůty vzaty ve správu obecnou a řízeny v zájmu národa ku prospěchu obecného lidu. My odsuzujeme nynější hanebnou politiku obnovování úvěru společnosti dráhy té a žádáme, aby dle zákonů přiměřených této záležitosti bezokladně jednáno bylo.

Telegrafy jako poštovní soustava slouží k sdílení zpráv a náleží býti v rukou vlády a tou ve prospěch všeho lidu zřízeny.

Pravou snahou vlády naší býti musí, aby sněm národní i sněmy státní takové zákony zdělávaly, jež by v konečích každému otci rodiny možným učinily opatřiti rodině své domov — proto půda nemá a nesmí býti monopolisována k účelům špekulačním. Všecka půda vlastněna přítomně korporacemi železničními a pozemkovými syndikáty budiž zákonitým způsobem zpět vykoupena nebo korporacím odejmuta a držána pro skutečné občany — dále všecko držení pozemků soukromými společnostmi nebo cizinci budiž co nejpřísněji zakázáno.

Odsuzujeme podvody, kterými pomocí korupturních úředníků odborů vnitra dráhy tichomořské oloupeny byly masy lidu o příležitost k domovům a žádáme kongres, aby sestavil zákon, jímž by se všecky podobně uchvácené pozemky zpět vzdělavatelům země vydoby y.

Žádáme, aby všecky vládní pozemky bez výjimky těch reservacích indiánských byly vládou otevřeny k osazování pro občany, jež by v dobrém úmyslu měli vzdělávati je a domov svůj na nich sobě založiti.

Jsme pro soustavu přímého sněmování na základě iniciativy a referenda při patřičném dozoru ústavním.

Žádáme volbu presidenta, náměstka a senátorů spolkových přímo lidem.

Vlasteneckému lidu kubanskému vyslovujeme naše nejhlubší sympathie v nerovném hrdinném zápase jejich za politickou neodvislost a doufáme, že ta doba nadešla, kdy Spojené Státy, největší republika světa, uznají a prohlásí ostrov Cubu že po právu má býti svobodným a neodvislým státem.

Jsme pro samosprávu území i okresku Columbie, jakož i pro brzské přijatí všech území ve svazek Spoj. Států.

Veškeré služné veřejných úředníků budiž upravováno v poměru ku mzdě a cenám výrobků.

V čase průmyslové tísně zahálející dělnictvo budiž zaměstnáno vládou na podnicích, jichž praktický účel by k obecnému dobru čelil.

Soudní libovláda v příčině osob obviněných z nepřímého pohrdání soudem a řízení výminečné budiž případnými zákony nemožným učiněno.

Jsme pro spravedlivé výslužné zasloužilým a práce neschopným vysloužilcům.

Majíce za to, že právo volební a nezkrácené právo hlasovací jest velenutné k zachování vlády lidem skrze lid a pro lid, strana lidu odsuzuje každý pokus a každou soustavu skrze níž jistá třída nebo třídy lidu jsou práva hlasovacího zbavovány, což jest nerepublikánské i nedemokratické a činíme nátlak na zákonodárstva dotčených států, aby za povinnost sobě to uložily a úplné, svobodné a spravedlivé hlasovací právo a poctivé hlasů sčítání ve svých státech zajistily.

Jakkoli všecky předcházející náhledy tvoří naší platformu, na níž strana naše stojí a k jichž konečnému uskutečnění svou organisaci zachovati hodlá, přeci za hlavní a nejdůležitější otázku doby nynější považuje otázku peněžní, na níž spočívá přítomná kampaň voleb presidentských. Ona jest hlavní spornou zásadou mezi stranami a my slušně zveme každého občana a každou organisaci, aby v souhlase s námi spolupůsobili k rozřešení této životní otázky.

VELKÁ

STÁTNÍ VÝSTAVA

V OMAZE, NEB.

od 27. srpna do 5. září 1896.

Velké ohňostroje
Skvělé průvody
Olympické hry.

KARNEVAL
RYT. AK-SAR-BEN.

Utery dne 1. září Velká vojenská paráda
Ve středu dne 2. Paráda okresů Nebrasky.
Čtvrtek dne 3. Rytíři Ak-Sar-Ben.
Pátek dne 4. Velký ples Syt. Ak-Sar-Ben
Sobota 5. Pěvecká produkce N. W. S. Přes 1000 zpěváků a zpěvaček bude účinkovati.

Předplat'te se

na

"PŘITEL LIDU"

Pouze 50c.

do Nového roku.

Podporujte poctivost.

Podporujte list domácí

Podporujte časopis, jenž jde s lidem a pro lid.

SLAVNÝ
NA CELÉM SVĚTĚ
Dr. HAM

Dr. C.B. HAM, Box 34, Toledo, O.

Léčí všechny zastaralé choroby, jmenovitě: dušnost, křečové záchvaty, dýchavičnost, nezáživnost, rheumatism, bolení hlavy, uší, očí i nosu, choroby zaludku, hrdla, hrudi, vyměšovacích orgánů, zimnici, vyraženiny na hlavě, choroby mateřské, nepravidelné čistění, krvotok, bělotok, bílou úplavici, neplodnost, bolesti šestinedělek, puchliny, puchýře, otevřené rány, bolesti v kříži a plecích, katar, neuralgii, zápal plic, dnu, svrab, zapálení mozku, otylost, strupy na hlavě, raka, kolíku, vyschání morku, slabost nohou, souchotiny, tifus, červi, tasemnici atd. atd.

Léčí nevěsty, děti i muže.

Jestliže trpíš a ztrácíš naději na vyléčení, obrať se na dr. Hamma o radu. On vyléčil již tisíce lidí, jež louho trpěli a jež jiní lékaři vyléčiti nemohli. Všichni ti doporučují dovednost dra. Hama svým známým. Obraťte se na něho a on vás vyléčí.

Nemoce tajné.

Tyto nemoce u obého pohlaví, ať zděděné, neb jinak povstalé spolehlivě vyléčí a ručí předem, že se nikdy neobnoví. Mládež, která nad užívala svých sil, nechť neodděláva se strachu a obrátí se na dr. Hama. Netřeba se stydět, nýbrž léčit, nebo zanedbání takových chorob má zle následky i do pokolení.

Porada zdarma.

Dr. Ham poradí každému bezplatně. Za léčení žádá plat až po vyléčení a nemocný platí pouze za léky. Vyličte svou nemoc, udejte věk chorého, vložte do psaní trochu vlasů nemocného a 2 cent. poštovní zn mku. Obratem pošty obdržíte odpověď zda možno chorobu vyléčit a mnoholi stojí léky. Můžete psát česky, anglicky nebo německy poladresou

Dr. C.B. HAM
125 Box 34, Toledo, Ohio

Novinka pro šňupáky

Pravé haličské Galizier rapé, přesně dle předpisu rakouského a za pomoci bývalého dílovedoucího v rakouské továrně, vyrábí L. J. Palda v Elgin, Ia. Zašlete dva dvoucentové kolky a obdržíte poštou vzorek v té ceně. Dosud nic lepšího tu v tom oboru senevyrábělo a žádný šňupák ať nelení poslati si pro vzorek. Adresa: GREAT TOBACOWORKS, ELGIN, Ia.

Vyrábí též dobré kuřlavé tabákv: "Korunu" "Granulovaný", "Austrian, pure" "Cigar Clipping" nebo jinak odpadky doutníkové.

Podporujte český prámysl.

Zlepšený rychlý počtář.

Příruční knížka pro kupující i prodávající s tabulkami *o ceně zboží* v jakémkoliv množství a jakékoliv hodnotě od 1ct do $10 ať se váží nebo měří. Tabulky vypočítávající cenu *obilí, barvy masky, dobytka, sena, slámy, uhlí.* Proměna liber na bušle a zlomky. Tabulky mzdy a stravování tabulky úrokové. Měření polen, prámů a plenek jakož i krychlová výměra stavebního dříví a klád. Zákony úrokové i obchodní, poštovní sazba, váhy a míry, stálý kalendář a j. v. pouze za 50 ct *AUGUST GERINGER,*

150 W 12th Str, Chicago, Ill.

Seznam knih na požádání zdarma

Wm. TRČKA
HOSTINSKÝ
na 10. ul., mezi O a N
LINCOLN, NEB.

Výborný Quincy bržk a něco dobrého vždy zakkuseuhuti. Navštiví-te-ho.

W. S. Chmelíř
*VEŘEJNÝ * NOTÁŘ*
CRETE NEB.

Půjčuje peníze na pozemky, obstará vám pojištění majetku proti ohni a živelním pohromám u nejlepších společností za nízkou provisi.

W. COLBY. A. N. DODSON
COLBY & DODSON
právníci
úřadovna v budově State Bank.